

בעלון נעסוק בתוכן שיעור 581 שנערך ביום ב' ברמת השרון ברחוב הקוצר 2, בשעה 19:00, במדרשת "ברינה יקצור", בנשיאות מ"ר הגאון רבי יעקב אדלשטיין זצ"ל.

עלון מס' 468 שנה י' העלון מוקדש לע"נ מרן הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצוק"ל א' סיון תש"פ

נשא - תוכן ענייני הפרשה

999 פ' 999

- א. מנין בני גרשון מגיל 30 ועד 50 - תפקידם ועבודתם המיוחדת בנשיאת יריעות המשכן (ד, כא-כח).
- ב. מנין בני מררי מגיל 30 ועד 50 - ועבודתם המיוחדת בנשיאת קרשי המשכן, עמודיו ואדניו (ד, כט-לג).
- ג. מספר כל צבא הלויים: 8,580 (ד, לד-מט).
- ד. מצות שלוח הטמאים מחוץ לג' מחנות (ע"פ חומרת הטומאה) (ה', א-ד).
- ה. דיני השבת גזילה, והתשובה ע"י וידוי ובתשלום הקרן בתוספת חומש, והבאת קרבן אשם (כששיקר בשבועתו).
- ו. פרשת סוטה ודיניה (ה', יא-לא).
- ז. פרשת נזיר ודיניו (ו, א-כא).
- ח. מצות ברכת כהנים (ו, כב-כז).
- ט. תרומת הנשיאים ביום חַנְכַת המזבח: שש עגלות צב ושנים עשר בקר להסעת חלקי המשכן הכבדים (משא בני גרשון ובני מררי) (ז, א-יא).
- י. פירוט קרבנות הנשיאים בחנוכת המזבח - נשיא אחד ליום (ז, יב-יג).
- יא. סך כל קרבנות הנשיאים ומתנותיהם לחנוכת המזבח.
- יב. תיאור הנבואה ששומע משה רבינו במשכן (ז, ט).

עירוב תבשילין

השנה חל חג השבועות בערב שבת (יום ששי), ומאחר ואין מכינים מיום טוב לשבת, אסרו חז"ל לבשל בקדרה בפני עצמה או לאפות לצורך השבת, אלא על ידי עירוב תבשילין, דהיינו שיניח פת ותבשיל מערב יום טוב לשבת, בכדי שהיה ניכר שאינו מתחיל בבישול ובאפיה שאינם לצורך יום טוב בעיצומו של היום אלא הוא רק כגומר מלאכת אוכל נפש, לאחר שהתחיל בה מערב יום טוב, ולכן צריך להניח לכתחילה פת ותבשיל מערב יום טוב, ובדעיבד אם לא הניח לצורך העירוב אלא תבשיל בלבד, מותר לאפות ולבשל ביום טוב לצורך השבת. שיעור התבשיל שמניח לצורך העירוב כזית (= 30 גרם) ואפילו בני המשפחה מרובים די בכזית תבשיל לצורך העירוב. התבשיל של העירוב יוכל להיות צלי או שלוק או כבוש או מעושן. ואפילו תפוח מבושל ובלבד שהיה ראוי ללפת בו את הפת ולכן אין לערב בדייסה ושאר מיני קטניות שאין רגילים ללפת בה פת. בשעה שמניח העירוב בערב יום טוב מברך: "ברוך אתה ד' אלוקינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו על מצות עירוב" לאחר מכן יסיים ויגיד: "בדין עירובא יהא שרי לנא לאפווי ולבשולי ולאדלוקי שרגא ולמעבד כל צרכנא מיום טוב לשבת" (בעירוב זה יהיה מותר לאפות ולבשל ולהדליק הנר ולעשות כל צרכינו מיום טוב לשבת) וצריך שיבין מה שאומר ואם אינו מבין בארמית או בלשון הקודש יאמר הנוסח הנ"ל בלועזית בשפה שמבין. לכתחילה צריך להניח עירוב תבשילין מבעוד יום בערב יום טוב וכמבואר ומכל מקום מי ששכח להניח ונזכר אחר שקיעת החמה בתוך זמן בין השמשות ניח העירוב ויברך עליו ויוצא בו ידי חובתו.

פרשת נשא היא הפרשה הגדולה בתורה עם 176 פסוקים. בתורה שבעל פה - מסכת בבא בתרא המסכת הגדולה בש"ס מכילה 176 דפים. ובכתובים - תהילים פרק קי"ט הוא הפרק הארוך ביותר יש בו 176 פסוקים. במרכזה של הפרשה נמצאת ברכת הכהנים. בגמרא בסוטה (לט) מובא נוסח ברכת הכהנים: "לברך את עמו ישראל באהבה". מדוע יש לברך באהבה, מה זה כל כך חשוב? אומר הזוהר וכך נפסק להלכה בשולחן ערוך שכל כהן שאינו אוהב את עמו ואו אין אוהבים את הכהן לא ישא כפיו. ובפרשתנו כתוב: "כה תברכו את בני ישראל אמור להם". אומר רבי אלעזר פאפו זצ"ל: שאהבה בלשון ספרדי נקרא אָמור, וזה מה שכתוב "כה תברכו את בני ישראל - ע"י שיהא אָמור (אהבה) ביניהם. ברכת הכהנים מסתיימת במילה "שלום", שלום הוא שמו של הקב"ה, וכשיש אהבה ביננו יש שלום, אזי יש שלום בארץ ויש שלום למעלה במרומים שנאמר: "ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום". הזכות להעביר את ברכת ה' לעמו ניתנה במיוחד לכהנים, השאיפה לשלום היא שאיפתנו תמיד, כי "אין כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום", "אם שלום כאן - הכול כאן". כדי שיחולו כל הברכות הנאמרות - חיים, שפע, מציאת חן והצלחה - קיים תנאי הכרחי והוא שישירה בהם השלום. והנה המשנה האחרונה בש"ס (במסכת עוקצין) מסתיימת במעלת השלום: אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן חֶלְפָתָא: לֹא מֵצֵא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלֵי מַחְזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל, אֶלָּא הַשְּׁלוֹם, שְׁנַאֲמַר: "ה' עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, ה' יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם" (תהלים כט). בעיון יעקב אומר שסוף הש"ס נעוץ בתחילתו. הש"ס מסיים בשלום ומתחיל בברכות (מסכת ברכות), לרמז שאין כלי מחזיק ברכה אלא השלום, לכן ברכת כהנים פותחת בברוך ומסיימת בשלום. החיד"א (רבנו חיים יוסף דוד אזולאי זצוק"ל) מביא: ש"מדבר סיני" בגמטריה=שלום (376). והנה כמה נאים הם הדברים לגבי חג השבועות - חג מתן תורה שיחול השנה בליל שישי (יום חמישי בלילה). יום שבו התנה הקב"ה עם כל הבריאיה שעם ישראל יקבל את התורה שנאמר (בראשית א, לא): "וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי", כפי שמפרש"י: "יום הששי" - הוסיף ה' בששי, בגמר מעשה בראשית, לומר שהתנה עמהם על מנת שיקבלו עליהם ישראל חמשה חומשי תורה. דבר אחר, יום הששי, שפּלֵם (שבת פח) תלויים ועומדים עד יום הששי, הוא ששי בסיון (שביים ו' בסיון שקבלו ישראל התורה נתחזקו כל יצירת בראשית, ונחשב כאילו נברא העולם עתה, וזהו יום הששי בה"א, שאותו יום ו' בסיון) המוכן למתן תורה. והעירו חז"ל בפרשת יתרו, שהשבטים בבואם למדבר סיני היו מאוחדים ומלוכדים כפי שכתוב: "ויחן שם ישראל", ורש"י פירש: כאיש אחד בלב אחד - ובזכות זה זכו אבותינו למעמד הנשגב של קבלת התורה מפי הקב"ה. אם כן, מן הראוי להרבות בעשיית שלום בין אדם לחברו קודם חג מתן תורה ולראות במעלת חברנו ולא בחסרונו וללמד תמיד זכות, כדרך שאנו נוהגים בכל שנה לפני הימים הנוראים.

מפרכת "פנינה יקצור" מאת חת חת אשת שלום

בשבילי נברא העולם

המשגיח הגאון רבי אליהו לופיאן זצ"ל אמר פעם בשיחה בליל שבועות, שהיה שווה להקב"ה לברוא את העולם 6,000 שנה, כדי שיהודי אחד יאמר פעם אחת בלבד "ברוך הוא וברוך שמו", ו"אמן" אחד שווה יותר מאלף "ברוך הוא וברוך שמו", ו"אמן יהא שמיה רבא" אחד שווה יותר מאלף "אמנים", ואילו אלף פעמים אמירת "אמן יהא שמיה רבא" לא מגיע לזכות לימוד תיבה אחת מלימוד התורה! **אשרינו מה טוב חלקנו!**

שבת כלה - שבת דרך ארץ

כתב הגר"א: **בשבת שלפני חג השבועות צריכים להתכונן לקבלת התורה.** והשבת ניתנה קודם קבלת התורה במרה, כי השבת היא הכנה לתורה. ויש שקורין לשבת זו "שבת כלה", ויש קהילות שקורין לשבת זו "שבת דרך ארץ", ע"פ חז"ל (מדרש ויק"ר ג) 'דרך ארץ קדמה לתורה'.

ומבוא ב"בנין עולם" (פ"ז), בשם הקדמון "צרור החיים" (שער תרע"א ב. דנ"א לחג השבועות): ישתדל האדם בפרישות קדושה בג' ימי ההגבלה... שהשגת חידושי תורה הוא כעניין נבואה, וצריכה הכנה כמותה. ולולא הפרישה מעסקי עולם וחסומת פיו ממותרי דיבור, לא ישיג חלקו כראוי, עכ"ל.

א"כ חסימת הפה ושמירת הלשון הם הכנה יסודית לתורה, ולכן אנו מתפללים "נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה", ורק אח"כ "פתח לבי בתורתך", כי תנאי ראשון לזכות בתורה - שלא לדבר לשון הרע ודברים בטלים ושקר. וכן אמר דוד המלך ע"ה (תהלים קיט, קסג): "שֶׁקֶר שָׁנְאֵתִי וְאֶתְעֵבָה תוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי". מכאן שאהבת התורה ותיעוב השקר תלויים זה בזה.

חג השבועות כנישואין

אמרו חז"ל בגמרא (תענית כ"ו:): "**יום חתונתו**" - זה מתן תורה. ואמר רבי שלמה זלמן אוירבך זצ"ל: מהי חתונה - שמחה שכל החיים שמחים יחד. אף אנו בחתונת קבלת התורה, נשים לבנו לשמוח בה כל חיינו בעולם הזה ובעולם הבא.

מחילת עוונות בחג השבועות

מובא בירושלמי (ראש השנה פ"ד ה"ח): בכל הקרבנות כתוב 'חטא', בעצרת אין כתיב 'חטא'. א"ל הקב"ה: כיון שקיבלתם עליכם עול תורה, מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם מימכם. ומבאר ה"פני משה"; א"ל הקב"ה: כיוון שקיבלתם עליכם עול תורה להיות עמלים ויגיעים בה כל צרכיהם, מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם, כי התורה מכפרת עליכם. וזהו יום דין על התורה, באיזו מידה תרד התורה לארץ, כמה שפע תורה יהיה לכל אחד ואחד להבין ולחדש בתורה הקדושה, וכפי מה שהוא עמל בתורה, יזכה ויקבל כלים להבין ולהשכיל ללמוד וללמד.

חג השבועות - מחילת עוונות

כתב הרוקח (ס' רצ"ה): צריכין ישראל לשמוח בחג זה, שמוחל הקב"ה עוונותיהם, וה"קדשת לוי" ביאר הטעם לכך הוא בגלל שמתן תורה היה מעין נישואי עם ישראל להקב"ה. ובגליוני הש"ס (פסחים ס"ח) מובא: הכל מודים בעצרת דבעינן לכם. מאי טעמא, יום שניתנה בו תורה הוא. היינו כיון שניתנה בו תורה ומוחלין בו העוונות - צריך להיות בשמחה במאכל ומשתה ואין להתענות בו.

מדברי רבותינו על חג השבועות

* כתב בעל חידושי הר"מ (ליקוטי הר"מ שבועות) חג השבועות הוא יום הגדול במעלה מכל ימות השנה. וכתב בסדר היום (סדר חג השבועות) שקדושתו של חג זה גדולה משאר המועדים, ולכן השמחה בו צריכה להיות יותר מבכל מועדי השנה.

* מי שבלילה זה לא ישן כלל, ויהא עוסק בתורה, מובטח שישלים שנתו, ולא יארע לו נזק (מ"ב סימן תצ"ד א בשם האר"י ז"ל).

* "בכל חג שבועות, זמן מתן תורתנו, מקבלים בני ישראל חלק התורה המתחדש על כל ימי השנה, ואח"כ מוציאים מכח אל הפועל כל אחד במקומו ושעתו. וזה ההתחדשות תלוי כפי הכנת כל אחד" (שפת אמת שבועות תרס"א).

* "מי ששומר ספירת העומר וחג השבועות כראוי, אינו צריך לבוא במשפט בראש השנה" (שפת אמת בשם הזוה"ק).

* בעצרת נידונים על פירות האילן - יום הדין על תורה - כתב השל"ה: כשם שיש יום דין בר"ה שהוא א' בתשרי, שבו נדון האדם מי יחיה... ומי בקיצו... - יום דין מבחינה גשמית, כך בחג השבועות מתקיים יום דין רוחני, מה יהיה עם האדם ברוחניות. וע"כ נרמז בגמרא: בעצרת נדונים על פירות האילן ולא רק על האילן עצמו, אלא אף על פירותיו - ילדיו וחתניו - על עתידם הרוחני.

מסכת על שום מה?

* "חתם סופר" (בדרשותיו) הביא בשם מהר"ם חגיז, ש"מסכת" הוא מעניין "פרוזדור". כשם שהפרוזדור מהווה כניסה, מבוא לחדר העיקרי, כן הש"ס הוא פרוזדור מבוא לפנימיות התורה. ברם ה"חתם סופר" לא מקבל את דבריו, וכותב: "ואני אומר כי אין הש"ס פרוזדור, כי הוא עיקר וגופי התורה". ולכן הוא מפרש: "כמו שכל התורה היא שמותיו של הקב"ה הנסתרים בתוך התורה שבכתב, כן תורה שבעל-פה". חכמים הסתירו בתוך לשונם סודות עמוקים. נמצא כי ה"פשטות" הנה רק מסך, מכסה, המכסה את הסודות שבה, כדי שלא יהיו נגלים ונראים לחוץ לעיני כל. רק מי שמעמיק ומחפש, יכול להגביה המסך ולראות הסודות, וזאת רק אם זכאי הוא לכך מהשמים. וזהו שאמרו על הלומד תורה לשמה (אבות ו, א) מגלים לו רזי תורה - נותנים לו הזכות להסיר את המסך ולגלות את רזי התורה.

גמרא על שום מה?

* "אגרת הטיול" (עמ' עח) כתב: "גמרא נוטריקון: גְּבִרְיָאֵל, מִיכָאֵל, רַפָּאֵל, אֲוִרְיָאֵל. מגיד שכל העוסק בתורה, מלאכי ה' עומדים סביבו לשמרו מכל רע. מימינו מיכאל, משמאלו גבריאל, מלפניו אוריאל ומאחוריו רפאל".

ב"טיול הפרדס" הוסיף וכתב: בפרקי דרבי אליעזר (פ"ד) מובא שישנן ד' כתות של מלאכי השרת שמקלסים לפני הקב"ה: כת ראשונה של מיכאל העומדת מימין, כת שניה של גבריאל העומדת משמאל, כת שלישית של אוריאל העומדת לפניו, וכת רביעית של רפאל העומדת מאחור, ושכינתו של הקב"ה באמצע (מלמעלה). ומאחר שאין לו לקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, וכשאדם לומד הלכה - תורה שבעל-פה, שורה שם השכינה וממילא גם ארבע הכיתות של מלאכי השרת נמצאות מסביבה, ומסביבו של הלומד.

ובזהר מבואר שהתורה שבכתב היא "דין" ותורה שבעל-פה היא "רחמים". כשלומדים תורה שבעל פה מעוררים את מידת הרחמים, עד שהמלאך גבריאל, שהוא מלאך הדין, נהפך למלאך רחמים, ומסיבה זו במילה "גמרא" גבריאל קודם למיכאל, משום שהוא, כאמור, התהפך לרחמים.

”יְבָרְכְךָ ה' וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיַּחַנְךָ: יֵשֵׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם. וַיִּשְׂמוּ אֶת-שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם”
(ו, כד-כו)

סיפור מדהים ומרגש מובא בהגדת "חמדת שמי"ס" שכדאי שכל יהודי יקרא. את הסיפור הביא אחד משליחי חב"ד בארה"ב שמכהן כרב בית כנסת גדול ופעיל. בשעת תפילות שחרית, הוא שם לב שאחד המתפללים (ניצול שואה) עוזב את בית הכנסת כל פעם לפני 'ברכת כהנים'. הדבר עורר את תשומת ליבו והוא החליט לברר את העניין עם אותו מתפלל. עלה בדעתו להזמין את אותו מתפלל לסעודת החג בביתו. וכך הוא עשה. בתחילת תפילה החג, הרב ניגש אליו והזמין אותו לסעודת החג שתיערך בביתו לאחר התפילה. אך גם הפעם, להפתעתו, קצת לפני ברכת כהנים - היהודי הנ"ל מקפל את טליתו ויוצא מבית הכנסת. הרב הרגיש תחושת החמצה וחשב שהלה עזב את בית הכנסת והלך לביתו. עם סיום בתפילה כשהרב יצא מבית הכנסת, הוא ראה לתדהמתו את אותו יהודי עומד וממתין בפנינת הרחוב. באותו רגע הוא הבין שמהו בטח מסתתר פה... הוא ניגש אליו וברכו בברכת חג שמח, ושניהם צעדו יחד לבית הרב. לאחר שהם סעדו את ליבם, והלבבות נפתחו, ניגש הרב ושאל את אורחו: "מדוע אתה מקפיד תמיד לצאת מבית הכנסת לפני ברכת כהנים?" האורח הסמיק... ניכר עליו שהוא נתון בסערת רגשות. עברו כמה דקות, וכשהוא מעט נרגע הוא החל בסיפורו: "אספר לך משהו שלא סיפרתי לאף אחד", וכך סיפר את סיפרו המצמרר: "בזמן השואה, הייתי באושוויץ. חיינו 800 אנשים בצריף אחד. היינו ישנים 8 אנשים דחוסים על דרגש עץ משופע, בלי שירותים ומקלחת; קצבת האוכל היתה 300 גרם לחם יבש ליום, ולפעמים מרק מקליפות תפוח אדמה. אחד האסירים בצריף היה יהודי מיוחד שהחזיק נפשית את כולנו. כולם קראו לו "הרב של המחנה". הוא אהב את כולנו ועודד אותנו. כמעט בכל יום הוא היה יושב ומקשיב לצרותם של האסירים וחיבק אותם מכל הלב. ערב אחד, הרב נכנס לצריף ואמר: "בעוד שבועיים חג הפסח, אנחנו חייבים לחגוג את ליל הסדר. צריך להשיג מצה שמורה. שכול אחד יפתח את העיניים ואת הלב, ויחפש דרך להשיג מצה כשרה לקיים בה את המצווה". ניגש אליו אחד האסירים, שהיה משרת בניקיון וסדר בדירתו של נאצי, מפקד המחנה, והציע את עזרתו. הוא סיפר שבשעות הצהריים המפקד עולה לישון, ומאותה עת הוא יכול להשתמש בתנור שבמטבח בכדי לאפות מצות. הרב התרגש מאוד, ובקצרה הסביר ליהודי כיצד להכשיר את התנור ולאפות את המצות. המשרת פחד-פחד מהרעיון המסוכן, אבל בסוף הסכים. בתוך כמה ימים הוא חזר בלילה לצריף כשהוא מחביא אצלו שתי מצות כשרות! ערב פסח. אחרי מסדר ערב התיישבנו כולנו על הרצפה והתחלנו בעריכת הסדר. הרב קרא את ההגדה בעל פה, ואנחנו הצטרפנו אליו. לאחר מכן הרב חילק חתיכת קטנה של מצה לכול אחד מ-800 האסירים. בין כולנו היתה התעוררת בלתי נתפסת. "מרור" היה בשפע כל השנה... "ארבע כוסות" של יין לא היו, אבל דמעות שתינו לרוב. אולם באותו הלילה זכינו לאכול מצה שמורה, כאן באושוויץ. לפתע דלת הצריף נפרצה והנאצים יימח שמם נכנסו פנימה, כשהם רואים 800 יהודים יושבים על הרצפה ביחד. תוך רגע כולנו קפצנו ונעמדנו לצד הדרגש. הנאצי הראשי הוציא אקדח, תפס את היהודי הראשון שלידי, הצמיד לו את האקדח לראש, וצעק: "מי ארגן את כל הכינוס הזה? אם לא תגידי מי - אני הורג אותך"!!!

אותו יהודי סירב להסגיר את "הרב", והנאצי המשיך לצעוק: "אני אהרוג את כולם, אחד-אחד, עד שאדע מי אחראי לזה"!!! "הרב" נעמד באמצע השביל שבין הדרגשים, מול הנאצי, הוא קרע את חולצתו, חשף את ליבו, ופנה לנאצי: "נהנה, זה הלב שלי, אני ארגנתי את הכול. אני אשם, הרוג אותי". הנאצי פסע לעברו כשהוא מכוון את אקדחו אל ליבו של הרב, ובשנייה לפני שהוא סוחט את ההדק, הוא נעצר ומתחיל לחייך חיוך שטני. אנחנו כבר ידענו שמהו אכזרי יותר עומד לקרות. הנאצי פתח ואמר: "אני לא אהרוג אותך ככה סתם. מחר נאסוף את כל המחנה, נעמיד במה גדולה, ואני אספר לכולם מה עשית, ורק אז אהרוג אותך".... למחרת כך היה. אספו את כולם, הנאצי סיפר על "החטא" של הרב, והצמיד את אקדחו למצחו. בשניות האחרונות לחייו, הרים הרב את היד וביקש "זכות אחרונה", בקשה אחת לפני הוצאתו להורג. "בקשה? מה אתה רוצה"? שואל הנאצי בלעג ארסי. "לחם? מרק? בשר".... "לא"! עונה היהודי. "אינני רוצה לא מים ולא בשר ולא לחם או מרק. אני רוצה לתת משהו לאלפי האחים שלי כאן. אני אוהב אותם, אני כהן ואני רוצה לתת להם ברכת כהנים".... לתדהמת כולם הסכים הנאצי ימ"ש לבקשת הרב. הרב הרים את שתי הידיים, מעמיד אותן בצורה המפורסמת, ומתחיל לברך ברכת כהנים: "יְבָרְכְךָ ה'... וַיִּשְׁמְרֶךָ... את השקט ששרר בין האסירים אפשר היה לחתוך בסכין. היה זה מחזה נורא ומחריד. אלפי יהודים עומדים מורכנים, מורידים את העיניים לארץ, וים של דמעות נשפך... זה היה בכי בלי קול. האדמה הספוגה בדם היתה עכשיו רטובה מדמעות מלוחות רותחות, כש"הרב" הוצא להורג ומת על קידוש ה'. "אחרי השחרור מאושוויץ נסעתי לאמריקה", סיים היהודי את הסיפור המצמרר. "עזבתי את היהדות לגמרי, חיפשתי לברוח מהכל. רציתי להתבולל, להתחתן עם מישהי לא יהודייה... אבל המחזה של אותה ברכת כהנים עמד מול עיניי, ופשוט לא יכולתי לעשות את זה... התחתנתי עם אישה יהודייה ונולדו לנו ילדים. רציתי לשלוח אותם ללמוד בבית ספר לא יהודי, אבל הדמות של היהודי, הרב הכהן מאושוויץ עמדה מול עיניי, ופשוט לא יכולתי לעשות את זה... שלחתי אותם לבית ספר יהודי". "אתה מבין למה בברכת כהנים אני יוצא החוצה"? שאל היהודי, "אני לא רוצה לאבד את הזיכרון של אותה ברכת כהנים של אושוויץ". אני רוצה לא לשכוח אותה, שתישאר חרוטה בליבי לעולמי עד... אני לא רוצה להחליף אותה בשום ברכת כהנים אחרת"....

ברכת כהנים נקראת גם - "נשיאת כפאים"

ברכת כהנים נקראת גם "נשיאת כפאים". על שם הכתוב: "וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם" (ויקרא ט, כב). אהרן הכהן נצטווה לשאת את כפיו כלפי מעלה ולברך את עם ישראל באהבה. מסופר על הרב מבריסק זצ"ל, שבאחד מימי ראש השנה לא נמצאו כהנים בבית מדרשו. הרב הורה שלא להתחיל בחזרת הש"ץ עד שיביאו כהנים ממקום אחר. הדבר לקח לא מעט זמן, ואחד מן המתפללים אף הפטיר 'טרחא דציבורא', אך הרב לא הגיב והמשיך להמתין עד שהגיע הכהן. כשהסתיימה התפילה, אמר הרב מבריסק: 'איני מבין, הלא כל אלו ההולכים לבקש ברכות מרבנים מוצאים עצמם לא פעם ממתנים שעות ארוכות כדי לזכות בברכה הנכספת. קל וחומר לברכה שמפורש בה 'ז'אני אברכם', וכי יש לך ברכה גדולה מזו של הקב"ה בכבודו ובעצמו, וכי לא ראוי להמתין מעט עליה'....

"ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא

יששכר" (ז, יח)

ביאר הרמב"ן, שמה שחזרה התורה על קרבנות כל נשיא ונשיא למרות שקרבנותיהם זהים הוא שלא למעט בכבודו של אף נשיא.

ונוראים הדברים למתבונן, עד כמה התורה חסה לכבודו של האדם, ולא קיצרה במילותיה, אף-על-פי שכל המילים שבתורה ספורות ומדודות...

סיפר הרב מאיר רוך שליט"א: במלחמת העולם השנייה, איבד דודי הגאון רבי יחיאל מיכל גורדון זצ"ל את כל משפחתו, אשתו וילדיו, והוא נותר בגפו. לאחר המלחמה, נישא בזיווג שני והתגורר בארה"ב.

פעם נסעתי לארה"ב, והודעתי מראש שאגיע להתארח וללון בביתם. לפי התכנון הייתי אמור להגיע לביתם בשעה 12:00 בלילה, למעשה הנחיתה התאחרה והגעתי בשעה 3 לפנות בוקר. בליבי קויתי שהדוד הלך לישון, והשאיר את הדלת פתוחה. כשהגעתי, אני רואה לתדהמתי את הדוד הישיש עומד ברחוב, בחזית הבניין, בלילה בו שרר קור עז וממתין לבואי. שאלתיו בפליאה, מדוע המתין למטה? וכי לא היה מספיק להמתין בתוך ביתו? כאן התגלתה אצילותו ושמירתו על כבוד אשתו. באצילות נפשו הסביר לי שרצה לפוגשני קודם שאכנס לביתם ולבקשני שכשאפנה לאשתו, אקרא לה בתואר 'דודה'. הוא הסביר שהיא כה מסורה אליו, וחשוב לו מאוד שתרגיש שקרובי משפחתו מרגישים איתה קשרי משפחה ומכנים אותה דודה. שווה היה לו להמתין שעות ארוכות בקור העז, כדי לכבד את אשתו ולעשות לה הרגשה טובה!

[לתתך עליון]

מעלת וסגולת ברכת הכהנים

* ברכת כהנים מתקיימת בלי תנאי אף אם יחטאו (החיד"א מדבר קדמות מע' ל' א' ג').

* כתוב בתהלים: "א-ל זועם בכל יום", מי מבטל? ר' אבין בשם ר' אחא אומר ברכת כהנים מבטלת (ירושלמי סוטה פ"ט ה"ד).

* הכהנים בברכתן מבטלים הקללות הבאים לעולם (קרבן העדה שם).

* בברכת הכהנים יחול השפע על המתברכים כפי הכנת כל אחד מהם (ספר עיקרים מאמר רביעי פרק י"ט).

* בזמן ברכת כהנים מראה הקב"ה אהבה יתרה לעם ישראל, ולכן טוב וצריך לחזק את אהבתו לקב"ה, ואז כמים הפנים אל הפנים הקב"ה יראה לו אהבה יתרה (אילת השחר, פרשת נשא מן הגרא"ל שטינמן זצ"ל).

* הצריך זיווג, יכוון במילה "ויחנך" (הגר"ח קניבסקי שליט"א).

* הנה זה עומד אחר פתלנו, אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות. משגיח מן החלונות, בשעה שאמר הקב"ה לאהרן ולבניו: פה תברכו וגו', אמרו ישראל לפני הקב"ה, רבון העולמים, לכהנים את אומר שברכו אותנו, אין אנו צריכים אלא לברכותיך, ולהיותינו מתברכים מפיך, הדין הוא דקתיב (דברים כו, טו): "השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל". אמר להם הקב"ה אף על פי שאמרתי לכהנים שיהיו מברכין אתכם, עמהם אני עומד ומברך אתכם. לפיכך הכהנים פורשים את כפיהם, לומר שהקב"ה עומד אחרינו, ולכך הוא אומר: "משגיח מן החלונות" - מביין כתפותיהם של כהנים.

"מציין מן החרפים" - מביין אצבעותיהם של כהנים. ענה דודי ואמר לי (במדבר ו, כז): ואני אברכם. (מדרש ב"ר יא, ב).

* ויכון לברך את ישראל בשבעה מיני טובות שיש בעולם המובאים בספר היצירה (פרק ד' משנה א-ב) והם רמוזים בברכת הכהנים: חיים, שלום, חכמה, אושר, חן, זרע, ממשלה. וכן יכוון גם כן השליח ציבור באופן הבא:

"יברכך" - חכמה, "ה' ושמרך" - בנים. "יאר פניו אליך ה'" - חיים ובריאות, "ויחנך" - חן וכבוד. "ישא ה' פניו אליך" - עושר וממשלה, "וישם לך שלום" - שלוה, וצריכים הכהנים שיהיו בקיאים בדינים אלו, כדי שיעשו עבודה זו שנשארת להם בזה הזמן בכל כתיקונה בכל דקדוקיה, וילמדו פשט פירוש ברכת הכהנים, ויברכו בחיבה ברעותא דליבא אולי יש תקוה שיעשו פרי למעלה ומטה (רבנו אליעזר פאפו חסד לאלפים).

"פה תברכו את בני ישראל..." (ו, כג)

הציווי בתורה פותח במילה "פה" - "פה תברכו את בני ישראל". שכן ברכה זו ניתנה לנו בזכות שלושת האבות שבנוגע אליהם נזכרה בתורה המילה "פה".

הראשון הוא אברהם אבינו, שהקב"ה הבטיחו (בראשית טו, ה): "פה יהיה זרעך" - ברכה זו ניתנה לנו בזכות אמונתו התמימה בקב"ה, שהבטיח לו בן, בעוד שהוא הולך עירי בגיל זקנה. השני הוא יצחק אבינו, שצעד עם אברהם אביו אל העקידה בלב שלם, כמו שאומר הפסוק (שם כב, ה): "ואני והנער נלכה עד פה" - זכות מסירות הנפש של יצחק עמדה לזרעו אחרי, וזיכתה אותנו בברכת ה' יתברך.

השלישי הוא יעקב אבינו, שזכות לימוד התורה שלו עומדת לנו לעד, וכפי שנרמז בכתוב טרם מתן תורה (שמות יט, ג): "פה תאמר לבית יעקב".

שלושת האבות, אשר השלימו זה את זה, הם שזיכו אותנו, בברכת כהנים.

בברכת התורה

ריון ברינה

"לאדם מערכי לב ומה מענה לשון" (משלי טז, א)

לעילוי נשמת מו"ר אבי יעקב בן רחל וצדוק

מרת אימי: שרה-סרח בת שמחה ויוסף

מרכוס מרדכי בן רבקה ויוסף: דינה בת שרה

נפתלי בן רוזה: סמי בן שמחה: גורג'י בן שמחה

רבי מאיר בן אשר: יוסף חיים בן לאה: יהודה בן טובה

סלמן בן חבו דוד: יעקב בן סאלם: חיים בן דוד ורחל

אשר מסעוד בן זוהרה: רחמים בן חאורו אברהם: שלמה בן זוהרה

אפרים בן ציון ורבקה: עופר בן יחיא: סמי בן חנה

משה אהרן בן מאיר יצחק: מאיר בן שמחה: ישראל מאיר בן עטרה

מינה בת מרדכי שמואל: יפה נדרה בת נעימה: רוזה בת שמשון

מרים בת עזיזה: נוראני בת מרים ורבי: כתון בת חביבה: אהובה (דייזי) בת טובה

שמחה בת סרח: חיה בת יוסף: רחל בת חנה: חנינה בת כמיסה

להצלחה: אריה (לאון) בן מלכה

זיווג הגון - זהבה בת אטו: ג'ימי שמואל בן אסתר (Jimmy Shmuel ben Esther)

רחלי בת זהבה: עדינה בת שמחה: הדס-הודיה בת פאולה: אלקנה רחמים בן איריס

לרפואת:

הרב מאיר נסים בן כמסאנה שליט"א אברהם בן חנה: יעקב ישראל בן גלית אורטל בת גלית: ויקטוריה בת שרה: זולטי בת חנה דוד בן שמחה: מנחם בן עליזה: איזון חיים בן שלומית פאולה בת דינה: זהבה בת הודיה: גלית בת רות מרים קין בת רבקה: אילה לאה בת ציפורה שרה בת רבקה: שרה תהילה בת חנה אברהם בן אנט: פיבי בת חביבה בן חמו אריאל בן אביגיל: נורית בת רחל רחל בת נטרה: חיה בת לינה

לזרע של קיימא:

יהודה יחזקאל יוסף בן רחל מרים נפתלי שלמה בן לאה: לאור בן דינה שושנה רייזל בת מינה: שירה בת שושנה מיטל בת לולו: ליאת בת ויקטוריה שמחה צביה בת רחל יובל בן שלומית רחל בת חיה עדי בת מזל

להזמנות, להקדשות ולתרומות בסלולרי - 050-3828752

או במייל: Ronbarina@gmail.com

כתובת: רח' הקוצר 2 רמת השרון מ. 4741102

מצוה לתרום מכספי מעשר לזיכוי הרבים

ניתן לשלוח צ'ק לכתובת: רח' הקוצר 2 רמת השרון מ. 4741102